ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 07.05.2004 Časová verzia predpisu účinná od: 07.05.2004

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

301

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 4. apríla 1949 bola vo Washingtone prijatá Severoatlantická zmluva. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 237 z 10. apríla 2003. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prístupe k zmluve 22. apríla 2003. Listina o prístupe k zmluve bola uložená pri vláde Spojených štátov amerických, u depozitára zmluvy, 29. marca 2004. Zmluva nadobudla platnosť 24. augusta 1949 na základe článku 11 a pre Slovenskú republiku nadobudla platnosť 29. marca 2004 na základe článku 10.

K oznámeniu č. 301
2004 Z. z.

SEVEROATLANTICKÁ ZMLUVA

Washington D. C., 4. apríla 1949

Zmluvné strany opätovne potvrdzujú svoju vieru v ciele a zásady Charty Spojených národov a túžbu žiť v mieri so všetkými národmi a všetkými vládami. Sú odhodlané hájiť slobodu, spoločné dedičstvo a kultúru svojich národov založenú na zásadách demokracie, slobody jednotlivca a právneho poriadku, snažia sa podporovať stabilitu a blahobyt národov v severoatlantickej oblasti a sú rozhodnuté spojiť svoje úsilie o kolektívnu obranu a o zachovanie mieru a bezpečnosti, a preto sa dohodli na tejto Severoatlantickej zmluve:

Článok 1

Zmluvné strany sa zaväzujú, ako je uvedené v Charte Spojených národov, riešiť akékoľvek medzinárodné spory, do ktorých môžu byť zapojené, mierovými prostriedkami tak, aby nebol ohrozený medzinárodný mier, bezpečnosť a spravodlivosť, a zdržať sa v medzinárodných vzťahoch hrozby silou alebo použitia sily akýmkoľvek spôsobom nezlučiteľným s cieľmi Spojených národov.

Článok 2

Zmluvné strany budú prispievať k ďalšiemu rozvoju mierových a priateľských medzinárodných vzťahov posilňovaním svojich slobodných inštitúcií, usilovaním sa o lepšie porozumenie zásadám, na ktorých sú tieto inštitúcie založené, a vytváraním podmienok na stabilitu a blahobyt. Budú sa usilovať o vylúčenie konfliktu zo svojej medzinárodnej hospodárskej politiky a budú podporovať hospodársku spoluprácu medzi ktorýmikoľvek zmluvnými stranami alebo medzi všetkými zmluvnými stranami.

Článok 3

Aby sa účinnejšie dosiahli ciele tejto zmluvy, budú zmluvné strany jednotlivo a spoločne, stálou a účinnou svojpomocou a vzájomnou výpomocou udržiavať a rozvíjať svoju individuálnu a kolektívnu schopnosť odolávať ozbrojenému útoku.

Článok 4

Zmluvné strany budú spoločne konzultovať vždy, keď podľa názoru ktorejkoľvek z nich bude ohrozená územná celistvosť, politická nezávislosť alebo bezpečnosť niektorej zmluvnej strany.

Článok 5

Zmluvné strany sa dohodli, že ozbrojený útok proti jednej alebo viacerým z nich v Európe alebo Severnej Amerike sa bude považovať za útok proti všetkým, a preto odsúhlasili, že ak nastane taký ozbrojený útok, každá z nich uplatní právo na individuálnu alebo kolektívnu obranu uznané článkom 51 Charty Spojených národov, pomôže zmluvnej strane alebo zmluvným stranám takto napadnutým tým, že bezodkladne podnikne sama a v súlade s ostatnými stranami takú akciu, akú bude považovať za potrebnú, vrátane použitia ozbrojenej sily s cieľom obnoviť a udržať bezpečnosť v severoatlantickej oblasti.

Akýkoľvek taký ozbrojený útok a všetky opatrenia vykonané v jeho dôsledku sa bezodkladne oznámia Bezpečnostnej rade. Tieto opatrenia budú ukončené, len čo Bezpečnostná rada prijme opatrenia potrebné na obnovenie a zachovanie medzinárodného mieru a bezpečnosti.

Článok 6[1])

Na účely článku 5 sa za ozbrojený útok na jednu zmluvnú stranu alebo viac zmluvných strán pokladá ozbrojený útok:
- na územie ktorejkoľvek zmluvnej strany v Európe alebo Severnej Amerike, na alžírske departementy Francúzska,[2]) na územie Turecka alebo na ostrovy pod jurisdikciou ktorejkoľvek zmluvnej strany v severoatlantickej oblasti severne od obratníka Raka,
- na ozbrojené sily, lode alebo lietadlá ktorejkoľvek zo zmluvných strán, ktoré sa nachádzajú na týchto územiach alebo nad týmito územiami, alebo na ktorúkoľvek oblasť v Európe, kde boli rozmiestnené vojská ktorejkoľvek zmluvnej strany po dátume, keď Severoatlantická zmluva nadobudla platnosť, alebo v Stredozemnom mori, alebo v severoatlantickej oblasti severne od obratníka Raka.

Článok 7

Táto zmluva sa nedotýka práv a povinností zmluvných strán, ktoré sú členmi Spojených národov, vyplývajúcich z Charty Spojených národov, ani základnej zodpovednosti Bezpečnostnej rady za zachovanie medzinárodného mieru a bezpečnosti a nebude žiadnym spôsobom interpretovaná, akoby sa ich dotýkala.

Článok 8

Každá zo zmluvných strán vyhlasuje, že žiadne jej súčasne platné medzinárodné záväzky voči ktorejkoľvek inej zmluvnej strane alebo ktorémukoľvek tretiemu štátu nie sú v rozpore s ustanoveniami tejto zmluvy, a zaväzuje sa, že neprijme žiaden medzinárodný záväzok, ktorý by bol s touto zmluvou v rozpore.

Článok 9

Zmluvné strany týmto zakladajú Radu, v ktorej bude každá z nich zastúpená, aby prerokovala záležitosti týkajúce sa uplatňovania tejto zmluvy. Rada bude organizovaná tak, aby bola schopná sa kedykoľvek pohotovo stretnúť. Rada založí také pomocné orgány, aké môžu byť potrebné; najmä ihneď založí obranný výbor, ktorý bude odporúčať opatrenia potrebné na uplatňovanie článkov 3 a 5.

Článok 10

Zmluvné strany môžu na základe jednomyseľného súhlasu vyzvať ktorýkoľvek iný európsky štát, ktorý je schopný napomáhať rozvoj zásad tejto zmluvy a prispieť k bezpečnosti v severoatlantickej oblasti, aby pristúpil k tejto zmluve. Každý takto vyzvaný štát sa môže stať zmluvnou stranou tým, že uloží pri vláde Spojených štátov amerických svoju listinu o prístupe. Vláda Spojených štátov amerických bude informovať každú zo zmluvných strán o uložení každej takej listiny o prístupe.

Článok 11

Táto zmluva bude ratifikovaná a jej ustanovenia budú zmluvné strany plniť v súlade s ich príslušnými ústavnými postupmi. Ratifikačné listiny budú uložené čo najskôr pri vláde Spojených štátov amerických, ktorá informuje všetkých ostatných signatárov o každom uložení. Zmluva nadobudne platnosť medzi štátmi, ktoré ju ratifikovali, len čo budú uložené ratifikačné listiny väčšiny signatárov vrátane ratifikačných listín Belgicka, Kanady, Francúzska, Luxemburska, Holandska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a Spojených štátov amerických, a pre ďalšie štáty zmluva nadobudne platnosť dňom uloženia ich ratifikačných listín.[3])

Článok 12

Po desiatich rokoch platnosti tejto zmluvy alebo kedykoľvek neskôr zmluvné strany, ak o to niektorá z nich požiada, sa poradia o revízii zmluvy, pričom vezmú do úvahy faktory v tom čase

ovplyvňujúce mier a bezpečnosť v severoatlantickej oblasti vrátane vývoja všeobecných, ako aj regionálnych zmlúv uzatvorených podľa Charty Spojených národov na zachovanie medzinárodného mieru a bezpečnosti.

Článok 13

Po dvadsiatich rokoch platnosti tejto zmluvy môže ktorákoľvek zmluvná strana odstúpiť od zmluvy rok po tom, ako predloží vláde Spojených štátov amerických oznámenie o vypovedaní zmluvy, a tá informuje vlády ďalších zmluvných strán o uložení takej výpovede.

Článok 14

Táto zmluva, ktorej anglická a francúzska verzia sú rovnako autentické, bude uložená v archíve vlády Spojených štátov amerických. Riadne overené kópie odovzdá táto vláda vládam ostatných signatárskych krajín.

The North Atlantic Treaty

Washington D. C. – 4 April 1949

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law. They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security.

They therefore agree to this North Atlantic Treaty:

Article 1

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international dispute in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective self-help and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Article 4

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6[1])

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

- on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France,[2]) on the territory of or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
- on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

[1]) The definition of the territories to which Article 5 applies was revised by Article 2 of the Protocol to the North Atlantic Treaty on the accession of Greece and Turkey signed on 22 October 1951.

[2]) On January 16, 1963, the North Atlantic Council noted that insofar as the former Algerian Departments of France were concerned, the relevant clauses of this Treaty had become inapplicable as from July 3, 1962.

Article 7

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Article 8

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular it shall establish immediately a defence committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any State so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications.[3])

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty, having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies will be transmitted by that Government to the Governments of other signatories.

[3]) The Treaty came into force on 24 August 1949, after the deposition of the ratifications of all signatory states.

1) Definícia území, pre ktoré platí článok 5, bola doplnená článkom 2 Protokolu k Severoatlantickej zmluve po pristúpení Grécka a Turecka podpísaného 22. októbra 1951.

2) 16. januára 1963 Severoatlantická rada vzala na vedomie, že pokiaľ ide o bývalé alžírske departementy Francúzska, stali sa príslušné ustanovenia tejto zmluvy od 3. júla 1962 neaplikovateľnými.

3) Zmluva nadobudla platnosť 24. augusta 1949 po uložení ratifikačných listín všetkých signatárskych štátov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.